

Protokoll fört vid sammanträde med TCO:s representantskap i Stockholm den 19 och 20 oktober 1946.

Lokal: Svenska Teknologföreningen.

Lördagen den 19 oktober.

1 §.

Representantskapet öppnades av TCO:s ordförande, undervisningsrådet Ruben Wagnsson, som i sitt hälsningsanförande erinrade om den ändring i TCO:s konstitution, som antagits av TCO:s senaste kongress. Det nyinrättade representantskapet sammanträdde nu för första gången och hr Wagnsson uttalade en förhoppning om att representantskapet skulle medföra en bättre kontakt mellan TCO och dess organisationer.

I fortsättningen berörde hr Wagnsson några frågor, som ur TCO:s synpunkt vore mycket betydelsefulla. Vid förhandlingar med 1945 års statliga lönekommitté angående allmän löneroglering för statstjänstemännen hade TCO för första gången på förbundens vägnar uppträtt som direkt förhandlande part. Överläggningarna med kommittén hade fått formen av verkliga förhandlingar, och förhandlingsresultatet kunde i stort sett betecknas såsom gynnsamt, även om man icke lyckats uppnå ett återställande av 1939 års reallön över hela linjen. TCO hade även haft betydelsefulla förhandlingar med Svenska Arbetsgivareföreningen om tjänstemännens medverkan i de s.k. företagsnämnderna vid industriföretagen. TCO hade träffat ett särskilt avtal med Arbetsgivareföreningen i denna fråga. Avtalet anslöte sig till ett avtal, träffat mellan Arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen. Slutligen berörde hr Wagnsson även Svenska Bankmannaförbundets förhandlingar med Bankernas Förhandlingsorganisation angående avtal om löne- och anställningsvillkor för tjänstemännen vid landets affärsbanker. De långvariga förhandlingarna hade, sedan Bankmannaförbundet nödgats utfärda strejkvarsel, resulterat i en uppgörelse, som kunde betraktas som en stor framgång för förbundet. Hr Wagnsson framförde den samlade tjänstemannarörelsens tack till förbundet för den goda sammanhållning och starka solidaritet, som förbundet och dess medlemmar visat under förhandlingarna.

2 §.

Hr Schärman verkställde upprop av ombuden, ledamöterna i TCO:s styrelse samt åhörarna (bil. 1). Därvid konstaterades, att samtliga anslutna organisationer låtit sig representera med fullt antal ombud.

3 §.

Representantskapet beslöt bevilja ombudsmän och därmed jämställda funktionärer, som vore anställda hos TCO-organisationerna, rätt att övervara represen-

tantskapets förhandlingar.

4 §.

Representantskapet beslöt fastställa den av styrelsen upprättade dagordningen för representantskapets sammanträde (bil. 2).

5 §.

Hr Wagnsson föredrog ett av styrelsen framlagt förslag till arbetsordning för representantskapet. Förslaget hade följande lydelse:

Representantskapet börjar kl. 14.00 på lördagen. Första dagens förhandlingar avslutas omkring kl. 18.00. På söndagen återupptagas förhandlingarna kl. 10.00 och avbrytas, om så erfordras, för lunch från kl. 13.00 till kl. 14.30.

Representantskapet beslöt godkänna den föreslagna arbetsordningen.

6 §.

Till ordförande vid representantskapet valdes hr Nils Halldau, Svenska Bankmannaförbundet, och Tore Hellenius, Försvarsväsendets Underbefälsförbund.

7 §.

Hr Halldau övertog ledningen av förhandlingarna.

8 §.

Till sekreterare vid representantskapet utsågos TCO:s biträdande sekreterare hrr Olof Schärman och Arne Magnusson.

9 §.

Representantskapet beslöt, att protokollet skulle justeras av TCO:s ordförande samt representantskapets båda ordförande.

10 §.

Representantskapet beslöt på hr Åmans förslag, att alla meddelanden och referat till pressen rörande representantskapets förhandlingar skulle lämnas av TCO:s kansli.

11 §.

Ordföranden överlämnade ordet till TCO:s direktör, hr Valter Åman, som lämnade en rapport om TCO:s verksamhet.

Hr Åman berörde till en början TCO:s numerära utveckling och konstaterade, att TCO f.n. hade c:a 220.000 medlemmar. Om man bortsåg från det tillskott av medlemmar, som Svensk Sjuksköterskeförenings inträde under förra året inneburit, så hade medlemsökningen varit större under år 1946 än under år 1945. En del organisationer stode emellertid fortfarande utanför den samlade rörelsen. Här märktes på de privatanställdas område Svenska Journalistföreningen och Sveriges Farmaceutförbund. Journalistföreningens styrelse hade emellertid beslutat föreslå nästa års kongress, att föreningen fr.o.m. den 1 januari 1947 skulle inträda i TCO. Med Farmaceutförbundets ledning hade vissa förberedande överläggningar ägt rum. Bland de statsanställda tjänstemän, som stode utanför TCO, märktes officerare, läroverkslärare, högre trafiktjänstemän och vissa andra grupper av högre statstjänstemän. Även vad det gällde dessa grupper av statstjänstemän, som icke tillhörde TCO, hade emellertid vissa sonderingar ägt rum. Hr Åman berörde i samband härmed även gränsdragningen mellan vissa TCO-organisationer och motsvarande LO-förbund.

Hr Åman erinrade om TCO-kongressens beslut i anledning av den av styrelsen framlagda organisationsplanen beträffande det statliga området. I denna plan hade bl.a. föreslagits, att Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund och Försvarets Civila Tjänstemannaförbund skulle samorganiseras till ett stort tjänstemannaförbund för civila statstjänstemän. Överläggningar rörande denna organisationsfråga hade ägt rum vid flera tillfällen och de berörda förbundens styrelser hade i princip uttalat sig för en sådan sammanslagning. Beträffande de kvinnliga statstjänstemännen hade vissa förberedande överläggningar ägt rum mellan Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund och Föreningen Kvinnor i Statens Tjänst. Överläggningarna i båda dessa organisationsfrågor hade ägt rum under TCO:s ledning. Beträffande de militära organisationerna meddelade direktören, att styrelsen godkände Civilmilitära Tjänstemannaförbundets samorganisation med Svenska Underofficersförbundet. Styrelsen hade emellertid samtidigt uttalat, att frågan om de civilmilitära tjänstemännens organisering kunde bli aktuell i framtiden med anledning av vissa statliga utredningar. Dessa tjänstemäns organisationsfråga finge i så fall upptagas till ny behandling. Hr Åman berörde även Tandsköterske-Förbundets organisationsfråga och erinrade om att det i samband med förbundets anslutning till TCO bestämts, att förbundets kommunalanställda medlemmar även skulle vara anslutna till Sveriges Kommunaltjänstemannaförbund. För dessa tandsköterskor utgjorde Tandsköterske-Förbundet en ren yrkesorganisation, enär Kommunaltjänstemannaförbundet handhade de fackliga frågorna. Sedermera hade en liknande anordning genomförts för de av Tandsköterske-Förbundets medlemmar, som vore anställda inom försvarsväsendet. Dessa tjänstemäns fackliga intressen skulle enligt överenskommelse mellan Tandsköterske-Förbundet och Försvarets Civila Tjänstemannaförbund handhas av den sistnämnda organisationen. TCO:s styrelse hade godkänt denna anordning men därvid uttalat, att styrelsens beslut icke finge ha någon prejudicerande verkan för framtiden. Hr Åman ansåg för sin del detta organisationssystem otillfredsställande.

Hr Åman berörde härefter TCO:s förhandlingar med 1945 års lönekommitté angående allmän löne reglering för statstjänstemännen och framhöll, att förhandlingsresultatet kunde betraktas såsom gott. Ett återställande av 1939 års reallön över hela linjen hade TCO dock icke lyckats få till stånd. Beträffande förhandlingsresultatet i övrigt innebar detta en principiell nyhet i fråga om lörens rörlighet. Om den allmänna ekonomiska utvecklingen i landet så påkallade, kunde nämligen tjänstemannaorganisationerna gemensamt begära förhandlingar om höjning av det rörliga tillägget, även om levnadskostnadsindex icke hade undergått någon höjning. Det rörliga tillägget skulle i sådant fall kunna ge

statstjänstemännen mer än 75 % kompensation för levnadskostnadernas stegring. Förhandlingarna med 1945 års lönekommitté skulle inom en snar framtid återupptagas, varvid frågan om vikariatslöner m.m. skulle behandlas. Beträffande frågan om en samordning av folkpensionerna och tjänstepensionerna erinrade hr Åman om att detta spørsmål aktualiserats inom 1945 års lönekommitté. Frågan bleve emellertid då icke definitivt löst. Vid förhandlingarna ernåddes enighet om en allmän principdeklaration angående tjänstepensionernas storlek. Vidare uttalades, att hänsyn borde tagas till folkpensioneringen. Samordningen mellan folkpensioner och tjänstepensioner hänsköts emellertid till särskild utredning. I början på hösten tillsatte Kungl. Maj:t en utredning för detta ändamål. Med den nya utredningen, 1946 års pensionsakkunniga, påginge f.n. förhandlingar.

Svenska Bankmannaförbundets förhandlingar för tjänstemännen vid landets affärsbanker hade resulterat i en uppgörelse, som kunde betecknas såsom enastående. Liksom år 1936 med den då antagna förhandlingsrättslagen kunde sägas bilda epok, så kunde också år 1946 anses såsom ett märkesår inom svensk tjänstemannarörelse. Det vore nämligen första gången som en större tjänstemannakår visat, att även tjänstemännen och dess organisationer vore mäktiga till verklig sammanhållning och stark solidaritet. Bankmannaförbundets aktion, som varit till stor nytta även för TCO och dess organisationer, hade kunnat genomföras genom en skicklig planering, god sammanhållning och genom stöd från TCO:s garantifond, Svenska Industritjänstemanna-Förbundet och från andra TCO-organisationer. Hr Åman framhöll i samband härmed, att man med detta givetvis icke hade öppnat vägen för TCO:s organisationer över lag att kunna på detta sätt förstärka sin position. Varje område, varje organisation hade här sina speciella förutsättningar att arbeta under.

Hr Åman meddelade vidare, att TCO:s representation i olika statliga organ m.m. på senare tiden ytterligare ökat. TCO hade sålunda erhållit representation i den nytillsatta statliga dyrortsnämnden, i Överstyrelsen för yrkesutbildning och i nämnden för Stockholms Stads kontoristskola, och man kunde förvänta, att TCO även skulle erhålla representation i den kommande statliga utredningen om likalönsprincipens genomförande. TCO hade även föreslagits erhålla representation i arbetsdomstolen, arbetsrådet och försäkringsrådet. Åtgärder för att bereda TCO en expertplats i en internationell tjänstemannakommitté inom Internationella arbetsbyrån skulle undersökas. Hr Åman lämnade en kort rapport från Internationella arbetskonferensen i Montreal och meddelade i samband härmed, att några av TCO:s organisationer sökt kontakt med internationella fackliga sammanslutningar.

Beträffande frågan om tjänstemännens medverkan i den industriella demokratin erinrade direktören om det avtal, som TCO träffat med Svenska Arbetsgivareföreningen. Avtalet vore av stort principiellt värde, då TCO härigenom för första gången direkt träffat ett avtal med arbetsgivarna. Man hade från Arbetsgivareföreningens sida från början icke varit benägen att träffa något avtal med TCO, men under förhandlingarnas gång hade TCO lyckats vinna gehör för detta krav. Avtalet innebure bl.a., att TCO bleve representerad i arbetsmarknadsnämnden, som sålunda komme att bestå av representanter för Arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen och TCO.

TCO hade all anledning att med optimism se mot den kommande utvecklingen. Den numerära ökningen och organisationernas ekonomiska konsolidering visade, att TCO arbetade på rätt väg. För att erhålla ett språkrör komme TCO att fr.o.m. nästa år utgiva en egen tidning, "Tjänstemannarörelsen". Vidare skulle en ny propagandabroschyr utkomma i slutet av innevarande år eller i början av år 1947. Inom de närmaste månaderna skulle också TCO enordna två kurser, dels en kurs, där kvinnliga arbetsmarknadsproblem skulle dryftas, dels en mera allmänt betonad kurs i organisationsfrågor. TCO:s ökade verksamhet komme troligen också att föranleda en förstärkning av kanslipersonalen. Vad som här främst erfordrades, vore ytterligare en biträdande sekreterare. Direktör Åman framhöll slutligen, att TCO och

dess organisationer, om de olika förutsättningarna utnyttjades på bästa sätt, hade goda utsikter att inom den närmaste framtiden ytterligare konsolidera och förstärka den samlade tjänstemannarörelsen. TCO räknade även i fortsättningen med förbundens stöd i sitt arbete.

Representantskapet beslöt att med godkännande lägga direktörens rapport till handlingarna.

12 §.

Hr Nils Halldau, Svenska Bankmannaförbundet, framförde i anledning av direktörens rapport ett tack till TCO och dess organisationer för det stöd, som Bankmannaförbundet erhållit i samband med bankkonflikten. Hr Halldau värdjade i samband härmed till TCO:s styrelse att överväga, huruvida icke TCO:s garantifond borde utvidgas att bli en direkt stridsfond genom uppsamlade av kontanta tillgångar. En ytterligare konsolidering i ekonomiskt avseende vore nämligen av största värde. Hr Halldau ville också rekommendera TCO:s styrelse att föreslå sådan ändring av TCO:s stadgar, att en extra uttaxering bland TCO:s medlemmar skulle kunna ske för utbetalande av strejkunderstöd till strejkande tjänstemannagrupper.

Representantskapet beslöt enhälligt på hr Hellenius' förslag uttala sitt erkännande av Bankmannaförbundets aktion och den goda sammanhållning och starka solidaritet, som förbundet och dess medlemmar visat.

13 §.

Hr Hellenius övertog ledningen av förhandlingarna.

14 §.

Representantskapet upptog till behandling frågan om de statsanställda arbetsledarnas organisationshemvist.

Direktör Åman meddelade, att de statsanställda arbetsledarna inom TCO vore organiserade i Sveriges Arbetsledareförbund, Försvarets Civila Tjänstemannaförbund och Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund. Ett 80-tal statsanställda arbetsledare tillhörde såväl Arbetsledareförbundet som Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund. C:a 40 arbetsledare vore anslutna till både Arbetsledareförbundet och Försvarets Civila Tjänstemannaförbund. Enligt en inom TCO:s kansli gjord utredning angående antalet i Arbetsledareförbundet och Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund organiserade arbetsledare hade givit följande resultat:

Område:	Sveriges Arbetsl. förbund	Civila Statsförv. Tj.m.förb.	Dubbel- organi- serade
---------	---------------------------------	------------------------------------	------------------------------

1. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen

a) Vägförvaltningarna	458	179	61
b) Hamnförvaltningarna	25	110	17
c) Övrigt	5	2	-

488   291   78

Område:	Sveriges Arbetsl. förbund	Civila Statsförv. Tj.m.förb.	Dubbel- organi- serade
Trpt.	488	291	78
2. Kungl. Byggnadsstyrelsen	16	44	2
3. Fångvården	44	-	-
4. Domänverket	-	7	-
5. Luftfartsstyrelsen	3	12	-
6. Statens Arbetsmarknadskommision	108	-	-
7. Vattenfallsstyrelsen	65	-	-
8. Övriga	124	9	-
	848	363	80

En liknande undersökning för försvarsväsendet hade givit följande resultat:

Område:	Sveriges Arbetsl. förbund	Försvarets Civila Tj.m.förb.
1. Örlogsvarven	116	122
2. Flygverkstäderna	42	58
3. Fabriksstyrelsens anläggningar	100	32
4. Krigsmaterielverket	4	1
5. Truppförbanden	119	478
6. Övrigt (fortifikationen, in- tendentur, förråd m.m.)	69	102
	482	793

Styrelsen hade vid sin behandling av detta ärende beslutat föreslå representantskapet följande uttalande:

"Med hänsyn till föreliggande utredning rörande de statsanställda arbetsledarnas organisationshemvist beslutar styrelsen fastställa följande riktlinjer.

De statsanställda arbetsledarna böra i princip tillhöra resp. statstjänstemannaförbund inom TCO. Med undantag för vad som säges här nedan, böra sådana åtgärder vidtagas för att snarast möjligt överföra berörda arbetsledare till resp. statstjänstemannaförbund.

Med hänsyn till rådande förhållanden beträffande arbetsledarna, anställda hos Statens Arbetsmarknadskommision, synes det lämpligt, att dessa tills vidare kvarstå i Arbetsledareförbundet. Frågan beträffande deras organisationstillhörighet bör dock upptagas till behandling, när beslut om Arbetsmarknadskommisionens definitiva organisation föreligger.

Inom Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens område äro f.n. i vad det gäller vägförvaltningarna de flesta arbetsledarna organiserade i Arbetsledareförbundet, vilket har sin grund i att detta område endast mycket kort tid legat under statlig förvaltning. Det synes rimligt, att dessa arbetsledare under en övergångstid böra få kvarstå i Arbetsledareförbundet, men att en överflyttning av dem i varje fall bör ha skett vid den tidpunkt, då ett allmänt statstjänstemannaförbund blivit

konstituerat genom sammanslagning mellan Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund och Försvarets Civila Tjänstemannaförbund. Till dess bör emellertid Arbetsledareförbundet icke nyorganisera arbetsledare hos vägförvaltningarna. I syfte att undvika irritation bör även ett fast samarbete etableras mellan Arbetsledareförbundet och Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund i frågor, som röra nämnda arbetsledare."

Mot styrelsens beslut hade hr Ahlberg reserverat sig med hänvisning till att Arbetsledareförbundet deltagit i förarbetena och konstitueringen såväl av DACO som vid sammanslagningen av DACO och gamla TCO, och att vid intet av dessa tillfällen någon erinran gjorts mot att Arbetsledareförbundet i enlighet med sina stadgar skulle ha till uppgift att organisera landets arbetsledare. Hr Ahlberg kunde därför icke godkänna något beslut, som innebure en inskränkning av Arbetsledareförbundets organisationsrätt.

Direktör Åman yrkade bifall till styrelsens förslag.

Hr Olsen, Sveriges Arbetsledareförbund, meddelade, att man inom Arbetsledareförbundet vore förvånad över styrelsens beslut i denna fråga. Man kunde också ifrågasätta, om TCO:s styrelse eller representantskap hade några stadgeenliga befogenheter att besluta, att ett visst förbund inom TCO skulle avstå från c:a 1.000 medlemmar. Med hänsyn till TCO-kongressens beslut rörande TCO:s förslag till organisationsplan tedde sig styrelsens förslag i den nu aktuella frågan underligt. Vid styrelsens diskussion hade bl.a. uttalats, att förhandlingarna för statstjänstemännen borde handhavas av statstjänstemännens organisationer. Då emellertid Arbetsledareförbundet hade egen förhandlingsrätt i förhållande till de statliga myndigheter, som här kunde komma i fråga, vore ett sådant argument av ringa värde. Hr Olsen yrkade avslag på styrelsens förslag.

Hr Söre, Svenska Maskinbefälsförbundet, vore förvånad över att TCO kunde anse sig ha befogenhet att utfärda direktiv om hur organisationsgränserna skulle dragas. Han ansåg, att industriförbundsprincipen icke alltid vore lycklig, då yrkesgrupperna härigenom icke alltid fingo sina intressen riktigt bevakade. Om TCO:s beslutanderätt i organisationsfrågor nu hävdades, vore det svårt att se de konsekvenser, till vilka ett sådant beslut skulle kunna leda. Hr Söre yrkade avslag på styrelsens förslag.

Hr Beidestam, Sveriges Arbetsledareförbund, framhöll bl.a., att de statsanställda arbetsledarna genom att överföras till exempelvis Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund skulle få sina intressen sämre bevakade än de finge i Arbetsledareförbundet. När det gällt andra organisationsfrågor, hade styrelsen föreslagit en förutsättningslös utredning för att undersöka, till vilken organisation tjänstemännen önskade ansluta sig. I detta fall innebar styrelsens förslag, att de statsanställda arbetsledarna utan eget hörande skulle överflyttas till andra organisationer.

Hr Åman framhöll, att styrelsens beslut i denna fråga föranletts av en hemställan från Arbetsledareförbundet, som velat erhålla besked om i vilken organisation de statsanställda arbetsledarna skulle höra hemma. Två eller flera TCO-organisationer kunde icke få organisera samma grupper av tjänstemän. Konkurrensen om de statsanställda arbetsledarna kunde icke längre få fortgå, utan TCO borde här taga ställning med hänsyn till de föreliggande praktiska omständigheterna.

Hr Dahl, Försvarets Civila Tjänstemannaförbund, framhöll nödvändigheten av att TCO toge ställning till gränsdragningen mellan Arbetsledareförbundet och stats-tjänstemannaorganisationerna. Han hävdade också den uppfattningen, att Arbetsledareförbundet icke vore bättre tekniskt rustat än Försvarets Civila Tjänstemannaförbund att tillvarata de statsanställda arbetsledarnas intressen. Det vore särskilt ur förhandlingssynpunkt nödvändigt, att en enda organisation företrädde arbetsledarna. Hr Dahl yrkade bifall till styrelsens förslag.

Hr Sandberg, Svenska Industritjänstemanna-Förbundet, ville i princip ansluta sig till styrelsens förslag, att de statsanställda arbetsledarna skulle tillhöra statstjänstemannaorganisationerna. Beträffande förslaget praktiska genomförande önskade dock hr Sandberg en omprövning. Förslaget i denna del borde sålunda f.n. bordläggas.

Frk Svanberg, Försäkringstjänstemannaförbundet, instämde i hr Sandbergs yrkande.

Hr Ahlberg, Sveriges Arbetsledareförbund, framhöll bl.a., att antalet arbetsledare i statens tjänst kunde uppskattas till c:a 4.000, varav c:a 2.500 i affärsverken och c:a 1.500 i statsförvaltningen för övrigt. Av dessa senare 1.500 arbetsledare hade Arbetsledareförbundet organiserat c:a 73 %, av arbetsledarna vid affärsverken endast c:a 10 %. TCO:s organisationsplan beträffande de statsanställda arbetsledarna vore icke fullständig, då den icke omfattade arbetsledarna vid affärsverken. Beträffande hela detta stora område hade icke någon närmare undersökning verkställt. Det som vid bedömning av en organisationsfråga av detta slag vore avgörande vore, i vilken organisation resp. medlemsgrupp bleve bäst betjänt. Det vore icke klart, att de statsanställda arbetsledarna, som berördes av styrelsens förslag, finge bättre service i de egentliga statstjänstemannaorganisationerna. Hr Ahlberg påtalade också, att några egentliga överläggningar med de berörda förbunden icke ägt rum beträffande denna organisationsfråga. Det kunde vara risk för att de statsanställda arbetsledarna, om Arbetsledareförbundet avstode från dessa, komme att organiseras icke av resp. statstjänstemannaorganisation inom TCO utan i organisationer anslutna till LO. Arbetsledareförbundet komme, hur än TCO i denna fråga beslutade, att samla landets arbetsledare i sin organisation. I föreliggande fråga funnes med hänsyn till alla inverkan faktorer endast en möjlighet, nämligen att de statsanställda arbetsledarna organiserades i Sveriges Arbetsledareförbund. Hr Ahlberg yrkade avslag på styrelsens förslag.

Hr Åman framhöll, att överläggningar ägt rum mellan Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund och Sveriges Arbetsledareförbund. Man hade därvid kommit överens om att icke upptaga någon agitation bland dessa tjänstemannagrupper. Arbetsledareförbundets representant i TCO:s styrelse, hr Ahlberg, hade vid flera tillfällen uttalat, att förbundet önskade erhålla besked rörande de statsanställda arbetsledarnas organisationshemvist.

Hr Mårtensson, Svenska Tullmannaförbundet, framhöll nödvändigheten av att TCO skapade rena organisationslinjer. En bordläggning av denna fråga ansåg hr Mårtensson olämplig, utan yrkade han bifall till styrelsens förslag.

Hr Nordenskiöld ansåg, att ett avgörande av denna fråga vore nödvändigt för att skapa klarhet i organisationsfrågan. En bordläggning av frågan skulle medföra skärpt konkurrens om de berörda arbetsledarna och även medföra olust och ökade svårigheter för organisationerna.

Hr Albert, Försvarets Civila Tjänstemannaförbund, framhöll den stora betydelse denna fråga hade för Försvarets Civila Tjänstemannaförbund och uttalade sig för lösning av problemet vid representantskapets sammanträde.

Hr Styrud, Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund, ansåg, att Sveriges Arbetsledareförbund icke hade anledning opponera sig mot styrelsens förslag, till vilket han yrkade bifall.

Hr Olsen, Sveriges Arbetsledareförbund, framhöll, att det icke vore likgiltigt för de privatanställda arbetsledarna, hur deras kolleger i statens tjänst vore avlönade. Arbetsledareförbundet hade på detta område gjort mera än någon annan organisation.

Hr Dahl, Försvarets Civila Tjänstemannaförbund, framhöll bl.a., att Försvarets Civila Tjänstemannaförbund hade ett synnerligen stort intresse av att denna

fråga bleve avgjord snarast möjligt.

Hr Wagnsson ansåg, att det vore mycket olyckligt, att två eller flera TCO-organisationer skulle föra de statsanställda arbetsledarnas talan. Det vore icke möjligt att ernå någon rationalisering på detta område på annat sätt än att hänföra dessa tjänstemannagrupper till någon av TCO:s statstjänstemannaorganisationer. En mycket stor del av de berörda arbetsledarna tillhörde redan nu Försvarets Civila Tjänstemannaförbund och de önskade icke heller tillhöra någon annan organisation. Hr Wagnsson yrkade bifall till styrelsens förslag.

Sedan diskussionen avslutats, meddelade ordföranden, att det i principfrågan finnes två förslag, nämligen bifall till eller avslag på styrelsens förslag. Beträffande frågan om genomförandet av styrelsens förslag hade hr Sandberg yrkat bordläggning.

Representantskapet beslöt efter försöksvotering bifalla styrelsens förslag i principfrågan om de statsanställda arbetsledarnas organisationshemvist.

Mot representantskapets beslut reserverade sig hr Olsen, fröknarna Elfverson, Höjer och fru Liljegren.

Representantskapet beslöt härefter utan votering bifalla styrelsens förslag angående genomförandet av representantskapets ovannämnda beslut. Representantskapet hade därmed beslutat följande uttalande:

"De statsanställda arbetsledarna böra i princip tillhöra resp. statstjänstemannaförbund inom TCO. Med undantag för vad som säges här nedan, böra sådana åtgärder vidtagas för att snarast möjligt överföra berörda arbetsledare till resp. statstjänstemannaförbund.

Med hänsyn till rådande förhållanden beträffande arbetsledarna, anställda hos Statens Arbetsmarknadskommission, synes det lämpligt, att dessa tills vidare kvarstå i Arbetsledareförbundet. Frågan beträffande deras organisationstillhörighet bör dock upptagas till behandling, när beslut om Arbetsmarknadskommissionens definitiva organisation föreligger.

Inom Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens område äro f.n. i vad det gäller vägförvaltningarna de flesta arbetsledarna organiserade i Arbetsledareförbundet, vilket har sin grund i att detta område endast mycket kort tid legat under statlig förvaltning. Det synes rimligt, att dessa arbetsledare under en övergångstid böra få kvarstå i Arbetsledareförbundet, men att en överflyttning av dem i varje fall bör ha skett vid den tidpunkt, då ett allmänt statstjänstemannaförbund blivit konstituerat genom sammanslagning mellan Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund och Försvarets Civila Tjänstemannaförbund. Till dess bör emellertid Arbetsledareförbundet icke nyorganisera arbetsledare hos vägförvaltningarna. I syfte att undvika irritation bör även ett fast samarbete etableras mellan Arbetsledareförbundet och Civila Statsförvaltningens Tjänstemannaförbund i frågor, som röra nämnda arbetsledare.